

Regeringskansliet
Infrastrukturdepartementet

Elvägsutredningens betänkande (SOU 2021:73) Regler för statliga elvägar Diarienummer I2021/02450

Kammarrätten har följande synpunkter på förslagen och övervägandena i betänkandet.

Förslag till förordning om villkor i elvägssystem

Enligt 21 § i föreslagen förordning om villkor i elvägssystem får ett elvägsfordon uteslutas från elvägssystemet bl.a. vid brott mot de tekniska krav som gäller.

Det som rimligen avses är situationen att ett fordon inte uppfyller de tekniska krav för elvägsfordon som Transportstyrelsen enligt 22 § 1 får meddela föreskrifter om. Enligt kammarrättens mening är ordet ”brott” missvisande i detta sammanhang. Förslaget bör i denna del formuleras om.

Med hänsyn till att en uteslutning från elvägssystemet är en ingripande åtgärd för den enskilde elvägsfordonsägaren eller brukaren bör bestämmelsen vidare utformas så att det tydliggörs vilket utrymme som finns att trots bristande kravuppfyllelse underlåta uteslutning. Detta skulle t.ex. kunna göras så att det anges att uteslutning inte ska ske om det framstår som uppenbart oskäligt.

Enligt 22 § 3 i föreslagen förordning om villkor i elvägssystem bemyndigas Transportstyrelsen att meddela föreskrifter om betalning, anstånd, befrielse och återbetalning. I punkten bör rätteligen 13–15 §§ och 17 § anges, i stället för 13–16 §§. Detta eftersom 17 § avser avgiftsbefrielse och återbetalning, medan 16 § endast anger att bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244) är tillämpliga i fråga om anstånd med betalning av brukaravgift, förseningsavgift och tilläggsavgift. Likaså bör det i punkten anges *avgiftsbefrielse* i stället för *befrielse*, för att det ska stämma bättre överens med terminologin i 17 §.

Konsekvenser för domstolarna

För de allmänna förvaltningsdomstolarna medför förslaget uppenbarligen kostnader för hantering av överklaganden av beslut om påförande av

användar-, tilläggs- och påminnelseavgifter, beslut avseende avgiftsbefrielser och återbetalning samt beslut om uteslutning av elvägsfordon från elvägs-systemet.

Till skillnad mot i t.ex. 19 § lagen (2004:629) om trängselskatt anges i 18 § föreslagen förordning inte vilka beslut som får överklagas. I stället hänvisas endast till 40 § förvaltningslagen (2017:900).

Av betänkandet framgår inte närmare hur utredaren har tänkt sig att det ska gå till när ägare eller brukare av elvägsfordon begär tillträde till elvägs-systemet, men fordonet inte bedöms uppfylla kraven. Ska ett avslagsbeslut fattas och kan det i så fall överklagas? Det finns också oklarheter om vad som ska gälla i fråga om möjligheten att på nytt begära tillträde och hur beslutsfattandet då ska gå till. Enligt kammarrättens mening behöver dessa frågor övervägas ytterligare. Över huvud taget behövs tydligare beskrivningar av hur beslutsfattandet är tänkt att fungera och vilka beslut som bör kunna överklagas.

Hur många tillkommande mål det kan bli fråga om i förvaltningsdomstolarna går inte att bedöma på befintligt underlag. Det är avhängigt hur omfattande utbygganden av de statliga elvägarna blir samt mängden trafikanter som nyttjar dem. Det spelar också roll vilka överklagandemöjligheter som kommer att finnas och hur tydligt de beskrivs.

Förslagets ekonomiska konsekvenser för förvaltningsdomstolarna har dock inte analyserats över huvud taget i betänkandet. Kammarrätten förutsätter att de beaktas i den fortsatt beredningen, om lagstiftaren väljer att gå vidare med utredarens förslag.

Övriga synpunkter

S. 201 (avsnitt 7.5.12)

I andra stycket sista meningen hänvisas felaktigt till 17 § lagen om trängselskatt beträffande befrielse och återbetalning. Här avses rätteligen 18 § samma lag.

S. 247 (avsnitt 9.3)

Den andra meningen under *Omprövning – 10 §* är ofullständig. Rimligtvis avses en hänvisning till 12 § förordning (2014:1564) om infrastrukturavgifter på väg.

S. 249 (avsnitt 9.3)

I den andra meningen under *Avgiftsbefrielse och återbetalning – 17 §* hänvisas felaktigt till 23 § 3 i föreslagen förordning, i stället för 22 § 3.

Detta yttrande har beslutats av kammarrättslagmannen Gertrud Forkman, kammarrättsrådet Ann-Charlotte Borlid och tf. kammarrättsassessorerna Emma Hallström, föredragande.